

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kamino International Logistics BV (C-129/13), Datema Hellmann Worldwide Logistics BV (C-130/13)

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

- 1) Jednostki mogą powoływać się bezpośrednio przed sądami krajowymi na zasadę poszanowania przez administrację prawa do obrony i na wynikające z niej dla każdej osoby prawo do bycia wysłuchanym przed wydaniem jakiegokolwiek decyzji, która mogłaby niekorzystnie wpłynąć na jej interesy, w znaczeniu w jakim rzeczona zasada i prawo są stosowane w ramach rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2700/2000 z dnia 16 listopada 2000 r.
- 2) Zasadę poszanowania prawa do obrony, a zwłaszcza prawo każdej osoby do bycia wysłuchanym przed wydaniem indywidualnego środka o niekorzystnych dla niej skutkach, należy interpretować w ten sposób, że prawo do obrony adresata wezwania do zapłaty wydanego w ramach procedury retrospektywnego pokrycia należności celnych przywozowych zgodnie z rozporządzeniem nr 2913/92, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 2700/2000, zostaje naruszone w sytuacji gdy przed wydaniem decyzji nie został on wysłuchany przez administrację chociażby mógł on skorzystać z takiej możliwości na etapie późniejszego postępowania administracyjnego w przedmiocie zażalenia, jeżeli krajowe przepisy nie pozwalają adresatom takich wezwań, w razie braku wcześniejszego wysłuchania, uzyskać wstrzymania ich wykonania do czasu ich ewentualnej zmiany. Ma to miejsce w każdym razie gdy krajowa procedura administracyjna wdrażająca art. 244 akapit drugi rozporządzenia nr 2913/92, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 2700/2000, ogranicza przyznawanie takiego wstrzymania w wypadku wystąpienia powodów by sądzić, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z przepisami prawa celnego lub obawy spowodowania nieodwracalnej szkody dla osoby zainteresowanej.
- 3) Przesłanki zapewnienia poszanowania prawa do obrony, oraz skutki naruszenia tego prawa, określane są w prawie krajowym, o ile uchwalone w tym celu przepisy są takie same jak przepisy, z których korzystają jednostki w porównywalnych sytuacjach w prawie krajowym (zasada równoważności), a także nie czynią one wykonywania praw przyznanych przez porządek prawny Unii praktycznie niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym (zasada skuteczności).

Sąd krajowy, będąc zobowiązany do zagwarantowania prawu Unii pełnej skuteczności, może podczas dokonywania oceny skutków naruszenia prawa do obrony, a dokładniej prawa do bycia wysłuchanym, uwzględnić okoliczność, że takie naruszenie pociąga za sobą stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w danym postępowaniu administracyjnym tylko, jeśli w braku tej wady postępowanie to mogłoby doprowadzić do odmiennego rezultatu.

(¹) Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Stanislav Gross przeciwko Hauptzollamt Braunschweig

(Sprawa C-165/13) (¹)

(Podatki — Dyrektywa 92/12/EWG — Artykuły 7 – 9 — Ogólne zasady dotyczące wyrobów objętych podatkiem akcyzowym — Wyroby dopuszczone do konsumpcji w państwie członkowskim i przechowywane do celów handlowych w innym państwie członkowskim — Wymagalność podatku akcyzowego względem posiadacza tych wyrobów, który nabył je w państwie członkowskim przeznaczenia — Nabycie po zakończeniu czynności przywozu)

(2014/C 292/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stanislav Gross

Strona pozwana: Hauptzollamt Braunschweig

Sentencja

Artykuł 9 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, zmienionej dyrektywą Rady 92/108/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r., w związku z art. 7 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że przepis ów umożliwia państwu członkowskiemu uznanie za dłużnika podatku akcyzowego osobę przechowującą na obszarze podatkowym tego państwa dla celów handlowych wyroby objęte podatkiem akcyzowym, dopuszczone do konsumpcji w innym państwie członkowskim, w okolicznościach tego rodzaju, jakie miały miejsce w postępowaniu głównym, chociaż osoba ta nie była pierwszym posiadaczem owych wyrobów w państwie członkowskim przeznaczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Bayonne – Francja) – Préfet des Pyrénées-Atlantiques przeciwko Raquel Gianni Da Silvie

(Sprawa C-189/13) ⁽¹⁾

(Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2008/115/WE — Wspólne normy i procedury stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Uregulowanie krajowe przewidujące karę pozbawienia wolności w związku z nielegalnym przekroczeniem granicy stwierdzonym na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa — Odpowiedź Trybunału nie jest już konieczna dla rozstrzygnięcia sporu — Umorzenie postępowania)

(2014/C 292/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance de Bayonne

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Préfet des Pyrénées-Atlantiques

Strona pozwana: Raquel Gianni Da Silva

Sentencja

Umarza się postępowanie w przedmiocie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego przez sędziego ds. wolności i zatrzymań przy tribunal de grande instance de Bayonne (Francja) postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2013 r. (sprawa C-189/13).

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 8.6.2013.